

παιδαγωγικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου τῆς καθέδρας, τὸ ὁποῖον, μόλις συστάθην δι' ἰδιαίτερας συνεισφοράς πρὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους, εἶχε παύσει πρὸ τεσσάρων ἡδὴ μηνῶν· ἐξ χιλιάδες Φοίνικες προσδιδάσθησαν ἐπὶ τούτῳ κατ' ἔτος ἀπὸ τῶν ἐπιτοπίων πύρων, καὶ τὸ παρὰ τὴν πρωτεύουσάν τῶν τοῦ Ναυπλίου ἐκκλησιῶν δημόσιον κτίριον παρεχωρήθη διὰ νὰ μετασκευασθῇ εἰς διδασκαλεῖον, ἂν καὶ τὸ μέτρον τοῦτο εἰσέτι δὲν ἐνηργήθη διὰ τῶν περιστάσεων τὴν δυσχέρειαν· ἐξ τῶν εὐποληπτοτέρων τοῦ Ναυπλίου κατοίκων διωρίσθησαν ἑφθροὶ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, καὶ ὁ ἑκάστος τῶν φιλοκάλων τούτων πολιτῶν καὶ τοῦ διδασκάλου Κυρίου Λεοντίου Ἀναστασιάδου, διαπρέποντος μεταξὺ τῶν δοξασιωτέρων Ἑλληνοδιδασκάλων, προεγγυᾶται τὰ εὐκταίστατα ὡς πρὸς τὴν πρόοδον τῶν ἐκπαιδευτικῶν τούτων καταστημάτων.

Εἰς τὴν Ἑρμούπολιν τῆς Σύρας, κέντρον τῶν παλλαχῶς ἀξιοτίμων Ἑλλήνων ἐμπόρων, σχεδιάσαντες οἱ πολῖται τὴν ἐξ ἰδίων σύστασιν, παρεκτὸς τῶν ἤδη ἀκμαζόντων ἐκεῖ διδασκταρίων, καὶ ἄλλαν καταστήματος ἐκπαιδευτικοῦ, ἀναλόγου καὶ πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ πρὸς τὸ ἄδρὸν τῶν χρηματικῶν μέσων τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐζητήσαντο δι' ἀναφοράς τῶν πληρεξασιῶν τῶν τὴν συγκατάθεσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλλωσιν αὐτοὶ εἰς ἐαυτοὺς ἀνεπαίσθητόν τινα φορολογίαν, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν, προστεθὲν εἰς ὅσα ἤδη ἀφιέρωσαν πρὸς τοῦτο οἱ μέτοχοι τῶν ἐκεῖ ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων, νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τὸν ἀξιέπαινον τοῦτον σκοπόν. Ἡ αἴτησις τῶν ἐφάνη εὐαπόδεκτος, καὶ προσεκληθὴ διὰ τῆς Γραμματείας τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ὁ τῆς Σύρας Διοικητὴς, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπεξεργασθῇ τὰ παρὰ τῶν πολιτῶν προβαλλόμενα, καὶ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Δημογεροντίας, νὰ ἀναφέρῃ κατ' ἑκτασιν, καθυποβάλλων εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν περὶ αὐτῶν γνωμοδότησιν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀκολουθῶς ὅσα ἤθελον ἀποδειχθῇ σύμφωνα μὲ τὴν κοινὴν ὠφελίαν, τὸ ἀνεπαχθὲς τοῦ χρηματικοῦ πορισμοῦ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν κατοίκων. Τὸ διδασκταρίον τοῦτο, ἐὰν εὐδωθῇ, ἐλπίζεται ὅτι θέλει διαπρέπει μετὰ τῶν πρώτων τῆς Ἑλλάδος διδασκτικῶν καταστημάτων. Ἔργον τῶν φιλογενῶν καὶ φιλομούσων Ἑρμούπολιτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων συγκαταριθμούνται πολλοὶ πάροικοι Χῖοι, θέλει δακτυλαδεικτεῖσθαι ὡς καύχημα τῆς Ἑρμούπολεως, θέλει γενῇ ἀφορμὴ παρηγορίας εἰς τοὺς Χίους, στενάζοντας καθημερινῶς καὶ διὰ τὴν στέρησιν τῆς πατρίδος τῶν, καὶ διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ θαυμασίου αὐτῆς Λυκείου, ὑπὲρ οὗ πολλὰ καὶ ἐμόγησε καὶ ἐσυμβούλευσεν ὁ Κύριος Κοραῆς, τοῦ ὁποίου ἡ εἰσέτι ἀκμαία τῶν φρενῶν, καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας ἀπαραδειγμάτιστος φερεπονία εἶναι κατὰ λόγον ἀντίστροφον τῶν ἀδυνάτων τοῦ γηρατειῶν.

Ταῦτα καθυποβάλλων ὑπ' ὄψιν τοῦ Σ. τούτου Συλλόγου, κρίνω χρεὸς μου νὰ προσθέσω ἐπὶ πᾶσιν, ὅτι εἰς τὸ βραχὺ διάστημα, τὸ ὁποῖον ἐμεσολάβησεν ἀφ' οὗ ἀνεδέχθη τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, καὶ μετὰ τῶν περιστοιχούντων τὴν Διοίκησιν πολυπλόκων περισπασμῶν, οὔτε πληροφορία ἤκριβωμέναι ἦτον δυνατόν νὰ ληφθῶσιν, οὔτε πολλὰ ἄλλα μέτρα συντείνοντα πρὸς βελτίωσιν τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως νὰ πραγματοποιηθῶσιν.

Εἰς τὴν Σεβαστὴν ταύτην ὁμῆγυριν ἀπόκειται πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ νὰ προκαταβάλῃ στερεὰ καὶ ἀνάλογα τὰ θεμέλια τοῦ οικοδομηματος τῆς ἠθικῆς ἀναμορφώσεως τοῦ ἔθνους, ὥστε ὁ ἄναξ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου τὴν αἰσίαν ἐλευσιν

εὐχόμεθα καὶ οἱ πατέρες ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, νὰ ἐπιθέσῃ τὴν κορωνίδα εἰς τὸ μεγαλουργημα τοῦτο τῆς Ἑθνικῆς εὐδαιμονίας, καὶ νὰ καταστήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐφάμιλλον τῆς προγονικῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν σοφίαν εὐκλείας, καὶ ἰσχυρὸν νὰ συμπροχωρῇ μὲ τὰς προόδους τοῦ αἰῶνος.

Ἐν τῷ Προαστείῳ Ναυπλίας, τῇ 1 Αὐγούστου 1832.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 19 Αὐγούστου.

Τὴν 17 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν εἰς Ναύπλιον γραμματοκομιστής, φέρων παρὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τοὺς παρ' αὐτῇ Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν (Ὁρα ὅπισθεν Σελ. α').

— Χθὲς ἀπελύθησαν οἱ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας κρατούμενοι Πληρεξούσιοι, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λονδίνου, 6 Ἰουλίου. — Συζήτησις ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Λόρδων περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀναστὰς ὁ Μαρκίων Λονδονδεῖρρῆς, ἔκαμεν ἐρωτήσεις τινὰς εἰς τὸν εὐγενῆ Κόμητα, τὸν Ἀρχιῦπουργόν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἐκλογῆς τοῦ Ἀνακτοῦς Ὁθωνος. Ἀνακεφαλαιώσας δὲ μὲ κάποιαν μακρολογίαν τὰ κυριώτερα τῆς γεγεννημένης συζητήσεως περὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς ἀγαθῆς ἐκβάσεως τῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους προσπαθειῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀρχιῦπουργίαν ἀναβάσεως τοῦ εὐγενοῦς Κόμητος, εἶπεν ὅτι ἐστήριξε τὴν πρότασίν του εἰς πράγματα διαφορετικώτερα παρὰ τὰ εἰς τὰς ἐφημερίδας διαφημιζόμενα. Ἐπιστήμως ὁμολογήθη ὅτι ἡ Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ρωσία ἔκαμον συνθήκην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ τῆς Βαυαρίας Ἀναξ Ὁθων ἐξελέχθη Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐγγυήθησαν ἐν ταύτῃ τὰ συμφωνήσαντα μέρη πρὸς αὐτὸν δάνειον, βοηθητικὸν εἰκοσι ἑκατομμυρίων Φλωρινίων, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγγύησιν, ὡς ἔμαθεν ὁ Ἀναξ Ὁθων, ὑπεσχέθη νὰ ὑπάρῃ εἰς τὸ βασιλείον του μὲ τρεῖς χιλιάδας Βαυαρικὸν στράτευμα. Ὁθεν ἐσύμφερε νὰ μάθωμεν, ἂν ἐνέκρινεν ἡ Αὐστρία τὴν συνθήκην ταύτην, καὶ δικτὶ δὲν συνεμέθεξεν αὐτῆς· ἐτι δὲ συμφερότερον ἦτον νὰ γνωρίσῃ ἡ Ἀγγλία τί καλὸν ἐνεδέχεται νὰ προέλθῃ ἀπὸ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐπρόσθετον εἰς ἕαρος τῆς ἐν ἑκατομμύριον περίπου Λίτρας Στερλίγγας ἐξ αἰτίας ἀναρμόστου δανείου. Ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ εἰρηνοποίησις τῆς Ἑλλάδος ἦτον πρᾶγμα ἐπιθυμητόν, ἀλλὰ ἔμαθεν ὅτι ὁ τόπος ἐκεῖνος ὑπεβλήθη εἰς μοναρχικὸν σύστημα χωρὶς νὰ ἐρωτηθῶσι καὶ οἱ κάτοικοι, ἂν αἱ προβληθεῖσαι συμφωνίαι τῆς μοναρχίας ταύτης ἦσαν, ἢ ὅχι, εὐχάριστοι εἰς αὐτοὺς· πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀπεριωδῶς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν εἰρηνοποίησιν ταύτην. Εἶπεν ὅτι καὶ αὐτὸς πάντοτε ἀπεδοκίμασε τὴν εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος παρέμβασιν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἦτον πολὺ συμφερότερον εἰς ὅλους, ἂν κατεγίνετο εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡ Ἀγγλίας χωρὶς νὰ

20 Αὐγούστου 1832.

Αρ. 3

ΕΤΟΣ Α.

ΣΑΒΒΑΤΩΝ, — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΩΝΟΣ.
Ε-ραία, Φιλιππ., 36.
Ε-ραϊνική, 18.
Τριμηνιαία, 9.
Αι συνδρομαί γίνονται, ενταύθα μόνον, τῷ Γραφεῖ
τῆς Εφημερίδος, εἰς διαστήματα μέχρι τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Επιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Α :

Ἀναφορὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ.
Βασιλεῦ!

Ἀνακούφισιν τῶν πολυειδῶν δεινῶν, ἐξ ὧν περιστοιχεῖται, εἴσκει ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐγκαθιδρύεται, γινομένη, συμφώνως μετὰ τῆς Γερουσίας, τῆς ὁποίας ἐγκλείεται ἀναφορὰ πρὸς τὴν Υ. Μ., πιστὸν ὄργανον τῆς, κινήσεως καὶ εὐκρινούς ἀγαλλιᾶσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, μάθόντος ὅτι ἡ θεία πρόνοια προεδρεύσασα εἰς τὰ ὑψηλὰ συμβούλια τῶν Σ. Μοναρχῶν, ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἀναγεννωμένης πατρίδος τοῦ τῆν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Ὁθωνα, καὶ ἐνευσε καὶ εἰς τὴν ἀγαθοποιὸν καρδίαν τῆς Υ. Μ. νὰ θέσῃ τὴν κυλοφῶνα εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ διὰ τῆς εὐμενοῦς παραδόχῃς τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἀναγορεύσεως.

Ἡ Υ. Μ., υἱοθετήσασα τὸν δεινὸν καὶ πολυετὴ ἀγῶνα τῆς πατρίδος μας ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς του, καὶ ἀναπτερώσασα ἐκ τοῦ τῆς ἐλπίδας τοῦ διὰ τῆς ὑψηλῆς ὑποστηρίξεώς της, πείθει τὴν Ἑλλάδα ὅλην σήμερον νὰ ὑπολαμβάνῃ μέγιστον εὐτύχημα καὶ θεῖον τῶντι δῶρον τὴν ὑψηλὴν ταύτην πράξιν.

Πολλὰ εἶναι τῶντι, Μεγαλειότατε, τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια κατακλίβουσι σήμερον τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ προσωρινὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους της καταγίνεται νὰ θέσῃ ἐν τάχει ὑπὸ ὅψιν τῆς Μεγαλειότητός σας τὴν ἀληθὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων· ἀλλὰ χρέος της ἐπίσης ἱερὸν νομίζει νὰ τὴν διαβεβαιώσῃ ὅτι, ὅσον δεινὴ καὶ δυσκοινομήτος καὶ ἂν ᾖ τῆς περιστάσεως ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ παρουσία τοῦ Κυριάρχου Ἡγεμόνος, ἡ τοῦ Ἀνθυγεμόνος, ἰκνύνη εἶναι μόνη νὰ φέρῃ τὴν ἐπιθυμητὴν ἀλλοίωσιν, νὰ δείξῃ διὰ τῶν ἔργων εἰς τὸν κόσμον ὅλον, πόση εἶναι ἡ ἀφοσίωσις καὶ ἡ πεποιθήσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Β. Α. Υ., πόση ἡ φυσικὴ ῥοπή του πρὸς τὰ καλὰ, καὶ νὰ λαμπρύνῃ ἐξ αὐτῶν τῶν προουμιῶν τὸν ἀρτίπαχῃ θρόνον μετὰ τὴν δόξαν τῆς ἐπαύρου τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

Ἄν τῶντι ἡ εὐτυχὴς ἐκδοσις τοῦ περὶ ὁρίων ζητήματος κρίνεται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐτι μᾶλλον ἀναγκαίαν θεωρεῖ τὴν ἔλευσιν τῆς Β. Α. Υ. ἢ τοῦ Τοποτηρητοῦ της καὶ μετὰ τὰς εὐχὰς της τὴν ἐπιταχύνει, διότι αὕτη μόνη ἀρκεῖ νὰ ἐξομαλύνῃ καὶ τὰς ἐντεῦθεν προσπιπτούσας δυσκολίας εἰς τὸ οὐσιώδες τοῦτο τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεων ζήτημα.

Τὰ μέλη τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἐκφράζοντα τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ ὅλου, τολμῶσι νὰ προσφέρωσιν ὑποκλινῇ εἰς τὴν Υ. Μ., καὶ εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Κυριάρχην τῆς

Ἑλλάδος, τὸ βαθύ σεβας καὶ τὴν ὁλοκλήν των ἀφοσίωσιν.
Ἐν Ναυπλίῳ, 14 (26) Ἀπριλίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΨΗΛΑΝΤΗΣ,
Α. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑ-
ΠΟΥΤΑΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γράμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀπάντησις τοῦ Μεγαλειτάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας

ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἐλαβον τὴν ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καθιδρύσεώς σας, με ἐδηλοποιήσατε, συμφώνως μετὰ τῆς Γερουσίας, τὴν χαρὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς ἀναγεννωμένης πατρίδος σας ἀναγορεύσεως τοῦ φιλάτου μου καὶ περιποθήτου υἱοῦ τοῦ Πρίγκιπος Ὁθωνος τῆς Βαυαρίας.

Τίποτε βέβαια δὲν ἠδύνατο νὰ μὲ εἶναι ἀρεστότερον παρὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὅτι, συγκαταθέμενος περὶ τοῦ υἱοῦ μου εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἐκτελοῦσα καὶ τὰς εὐχὰς ἐνὸς γενναίου ἔθνους, περὶ τῆς τύχης τοῦ ὁποίου ἡ φροντίς μου ἐστάθη θερμὴ καὶ ἀδιέλειπτος. Δὲν θέλω νὰ σᾶς κρύψω, Κύριοι, ὅτι ἐπ' αὐτῇ καὶ μόνῃ τῇ συμφωνίᾳ ἐνόμισα ὅτι δύναμαι νὰ συνευδοκήσω εἰς τὰς προτάσεις τῶν Δυνάμεων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ Ἕλληνες, συνετὰ πράττοντες, ἐνεπιστεύθησαν τὴν φροντίδα τοῦ μέλλοντός των. Ἐπρεπεν ὁ νέος Ἡγεμὼν, ὁ κληθεὶς παρὰ τῆς θείας προνοίας νὰ φέρῃ τὸ διάδημα τοῦ νέου τούτου χριστιανικοῦ Βασιλείου, νὰ ἐπαναπαύεται προηγουμένως εἰς τὴν συγκατάθεσιν τῶν λαῶν, εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ὁποίων ὀφείλονται ὅλοι αἱ ἀπὸ τοῦ νῦν φροντίδες του. Ὁ γλήγορα ἔρχεται εἰς τὸ μέσον σας πλήρης διασκαυῆς ζήλου διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς θετῆς πατρίδος του· εἴθε νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ εἰς τὰ τέκνα σας μίαν μακρὰν σειρὰν ἀγαθῶν· θελεῖ ἐπιτύχει, ἐλπίζω, καθόσον ἡ κυβερνήσις του θελεῖ ὑποστηριχθῇ ἀπὸ τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν μεταξύ σας ἀξίων καὶ ὀρθῶς φρονούντων ἀνδρῶν. Ἡξεύρω, Κύριοι, ὅτι τοιοῦτοι ἀνδρες δὲν λείπουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εὐελπὶς εἶμαι ὅτι, λησμονοῦντες τὰς παλαιὰς διχονοίας, ὅλοι θέλουσι συγκεντρωθῇ καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς γύρωθεν τοῦ θρόνου τοῦ ἐγερθέντος διὰ τὸ κοινὸν καλόν, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ παγιωτέρα βᾶσις θέλει εἶναι πάντοτε ἡ ἐνωσις καὶ ἡ ὁμόνοια. Προσπαθήσατε νὰ τὰς συσφίξετε ἐπιπλέον· τοῦτο θέλει ἀναγκαίως καλὴτέρα ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν δύνασθε νὰ παρέχετε εἰς τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου σᾶς ἐνεπιστεύθη προσωρινῶς ἡ Κυβερνήσις μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν τὸ συμβούλιον τῆς ἀντιβασιλείας, τὸ

οὐκ ἔστιν ἡμῶν καταγίνουσαι νὰ μορφώσω διὰ τὸν υἱόν μου ἀνήλικον ὄντα, θέλει δυνήθῃ νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του. Ἐν τούτῳ, εἰς ἡμᾶς, Κύριοι, ἔχω τὴν πεποίθησίν μου, καὶ εἰς αἰσθητά, τὰ ὅποια με ἐξηγεῖτε διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ ἀσφαλείας.

Παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ σᾶς διαφυλάττῃ, Κύριοι, ὑπὸ τὴν ἰσχύαν του σκέπῃ.

Ἐξεδόθη ἀπὸ τὰ λουτρὰ τοῦ Βρουκενῶ τὴν 10 - 22
Ἰουλίου 1832.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ.

Βαρὼν ΓΙΣΕ.

Διακήρυξις τῶν Σ. Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἕλληνες!

Τὰ τῆς νέας σας τύχης ἀποπερατοῦνται.

Αἱ Αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας ἐκλεξάν ἐσχάτως τὸν Ἀνακτὰ, καθὼς ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐπροσκληθήσαν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἐπίσης δραστήριος καὶ ἀφιλοκερδὴς ἡ σύμπραξις των, συνέδραμεν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀνατορικὴ σημερινὴ ἐκλογὴ των, τὴν ἐπιστηρίζει. ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Πρίγκιπος Ὁθωνος τῆς Βαυαρίας, ἡ Ἑλλὰς ἀξιόνηται νὰ συστηθῇ Βασίλειον, καὶ ἀποκτᾷ τὴν Συμμαχίαν ἑνὸς τῶν παλαιότερων καὶ ἐπιφανεστέρων βασιλικῶν οἰκῶν τῆς Εὐρώπης, ἑνὸς οἴκου, ὁ ὁποῖος τὴν ὑπεστήριζεν εἰς τὸν ἀγῶνά της, τὴν ἐβοήθησεν εἰς τὰ παθήματά της, τὴν ἐνεθάρρυνεν εἰς τὴν ἀναγέννησίν της. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔδωκεν ἀργήσαν νὰ ἔλθῃ νὰ συνδέσῃ ὁ ἴδιος τοὺς ἱερωτέρους δεσμοὺς μετὰ τὸ ἔθνος. Φέρει πρὸς αὐτὴ τὴν δικαίαν ἐλπίδα ἀσφαλεστέρων καὶ πλατυτέρων ὁρίων, μεγάλους χρηματικούς πύργους, ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς μέγαν ἐξευγενισμόν βαθμηδὸν, ὅλα τὰ στοιχεῖα μιᾶς σφῆς διοικήσεως καὶ ἑνὸς καλοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐπομένως ὅλα τὰ ἐγγύρα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς νέας Πατρίδος του. Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἤθελον νομίσει ἑαυτάς ἀπατημένας περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἂν ἀμφίβαλλον περὶ τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὅποια ὁμοφώνως ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει λείπει νὰ διαδηλώσῃ.

Ἕλληνες! Δεῖξατε θαρρόντως ὅτι τοιαῦτα εἶναι τὰ αἰσθηματά σας, περικυκλώσατε τὸν νέον Ἀνακτὰ σας μετὰ τὴν ἐγνωμοσύνην σας καὶ μετὰ τὴν ἀγάπην σας. Πιστοὶ ὑπῆκοι! συναθροίσθητε ὅλοι γύρωθεν τοῦ θρόνου του· συντρέξατέ τον διὰ τῆς δικαίας ἀφοσιώσεώς σας εἰς τὸ ἔργον τοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὸ κράτος ὀριστικὸν Σύνταγμα, καὶ νὰ τῷ ἀσφαλίσῃ τὸ διπλοῦν καλὸν τῆς εἰρήνης ἐξωθεν, τῆς ἡσυχίας, τῆς ἰσχύος τῶν νόμων καὶ εὐταξίας ἐσωθεν. Εἶναι ἡ μὴ ἀνταμοιβή, τὴν ὁποίαν σᾶς ζητοῦν αἱ τρεῖς Αὐλαὶ δι' ὅσα ὑπερῶν ἐπραξάν.

ΤΑΛΛΕΙΡΑΝΔ, ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ, ΛΕΙΒΗΝ-ΜΑΤΟΥΣΚΕΥΙΤΣ.

Ἐκθεσις τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. Δ' ΚΑΤ' ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ.

Ὅταν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ μ' ἐνεπισεύθῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαι-

δεύσεως Γραμματείας, διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 218 διατάγματος, δὲν δύναμαι νὰ ὑποκρύψω πόσον ἀπεδειλίκα πρὸς τὴν ἐμβρίθειαν τῶν καθηκόντων τῆς διμεροῦς ταύτης ὑπηρεσίας.

Ἀγρυπνος προσοχὴ περὶ τὴν διατήρησιν τῶν μεταξὺ τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Κλήρου σχέσεων, μέριμνα ἐνδελεχῆς περὶ τὴν χορηγίαν ἀφορμῶν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας προσπάθειάς τῆς Κυβερνήσεως· τηλικαῦτα εἶναι τὰ χρέη, τῶν ὑποίων ἐπιφορτίζεται τὴν εὐθύνην ὁ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργός!

Ἐμφανιζόμενος σήμερον διὰ νὰ δώσω λόγον τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κλάδους τούτους ἀναγομένων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ διορισμοῦ μου, καθυποβάλλω ὑπ' ὄψιν τοῦ Σεβαστοῦ τούτου Συλλόγου τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν, βέβαιος ὅτι θέλω ἐλκύσει ὑλόκληρον τὴν προσοχὴν του εἰς ἀντικείμενον ἀποδύετον τὰ ἱερώτερα ἐν ταύτῳ καὶ δραστηώτερα τῆς ἠθικῆς διαμορφώσεως ἐλαττήρια, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν παιδείαν.

Ἐν γένει θεωρούμενος ὁ Ἑλληνικὸς Κλῆρος εἶναι ἄξιος τῆς κοινῆς ἐγνωμοσύνης. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, ἥτις τὸν παρέστησεν ὡς διατρέξαντα μ' εὐαγγελικὴν καρτερίαν τοὺς τυγχεροὺς τῆς δουλείας αἰῶνας, καὶ ὡς συντελέσαντα κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἐνδεχομένην διατήρησιν τῆς προγονικῆς μας γλώσσης, θέλει ἐπιθέσει, ὡς κολοφῶνα τῆς ἀποστολικῆς διαγωγῆς του, τὴν ἀφοσίωσιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀνεδείχθη καὶ πρωτομάρτυς τῆς ἐθνικῆς μας ἐλευθερίας.

Κατὰ χάριν ἰδιαιτέραν τῆς θείας προνοίας, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἀναντιρρήτου τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ὑψίστου ἐπὶ τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι χριστεπώνυμον αὐτοῦ κληρουχίαν, ἡ κλήσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱερατείου, μεταξὺ τούσούτων συμφορῶν, ὅσας ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγὼν ἐπέφερε, περιπλοκῆς ἐσωτερικῶν περιστάσεων, διετηρήθη ἀπαράχαρακτος.

Ἀλλ' ἐνθεν μὲν ἡ διχλύσις τῆς περὶ τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σεβαστοῦ τούτου σώματος ἀπαιτουμένης ἀλληλουχίας, ἀποτελεσματῆς μεταβολῆς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ἐπκυρσεν ἡ πρὸς τὸν Πατριρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον ὑπαλληλία του· ἐνθεν δὲ τὸ ἀνοργάνιστον εἰσέει τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱερατείου ὑπῆρξεν· μέχρι τοῦδε τὸ μεγαλύτερον πρόσκομμα εἰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατυπώσεων τὴν εὐρυθμίαν διαχειρίσιν.

Ἐκ τούτου πρεισέφερον ἀνωμαλίας, ἀντιβιβνύουσαι μὲν προφανῶς εἰς τινὰς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς κανόνας, διχλύουσαι δὲ τὸν εἰρμόν τῆς ἱεραρχικῆς βαθμολογίας· διαφοροὶ μεταθέσεις ἀνχιτιολόγητοι, ἀντικαταστάσεις ἀκατάλληλοι, πρὸς μόνον χρηματισμὸν ἢ καὶ δευτέρως ἄλλως σκοποῦς ἀποδύεσθαι πολλάκις, καὶ διοικήσεις δύο καὶ τριῶν ἐπαρχιῶν ἀπὸ ἑνὸς Ἀρχιερέα ἔχοντα ἐπαρχίαν ἰδίαν, χαρακτηρίζουσι τὰς ἀνωμαλίας ταύτας, τῶν ὑποίων παρεπίμενον ὑπῆρξεν ἡ σημαντικὴ ἀοριστία ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς διαγωγῆς τοῦ κλήρου, καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἀμφίβολα καὶ σκανδαλώδη κινήματα μελῶν τινῶν τοῦ ἱερατείου, ὥστε, κατ' αὐτῶν ἐσχάτως, μετὰ πολλὴν πικρίαν καὶ ἀσυγχώρητον ἀκολασίαν, ὕβρεις προσωπικαί, ὑφαρπάσασαι τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τὴν σκέπην δειλῆς ἀνωνυμίας.

Ἡ ἐν Ἀργεὶ τετάρτη τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις διὰ τοῦ 14 ψηφίσματος ὡμολόγησε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις ἀκολούθως ἀπεσέβη κατὰ τὸ 1839 διὰ τῆς πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, ὅτι θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπὶ

ἐν καιρῷ σχεδίων περὶ γενικῶν διατάξεων, καθ' ὅσον ἀπορρέει τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν καὶ διακόσμησιν.

Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, ἀναβλήθην, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν ὕρισ-
κόντων Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἀποκατάστασιν, δὲν ἐπροβλήθη.

Ἡ συνστάσις Ἐθνικῆς Συνέλευσις δὲν μένει ἀμφιβολία, ὅτι, θεωροῦσα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενον ὡς πρωτίστην θά-
σιν ἐκ κοινωνίας, θέλει σκεφθῇ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐμ-
βριθεὶν τὰ περὶ θεμελιώδους νόμου σκοπὸν ἔχοντος τὰ ἐκ-
κλησιαστικά, καὶ χορηγήσει ἐν καιρῷ ἐνδόσιμον ὄργανισμον,
καθὼς θέλει διέπεσθαι τὸ Ἑλληνικὸν ἱερατεῖον.

Τὸ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων ἀπαιτεῖ ὅχι ὀλιγωτέραν
τὴν προσοχὴν τῆς Σ. Συνελεύσεως.

Ὁ πᾶσι πλασιασμός τῶν Μοναχῶν, πηγᾶσας κυρίως ἀπὸ
τοῦ ἀσπασίμου τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας, δὲν ἔπαυσε
διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ἐπὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ· ὁ κατα-
δυναστευόμενος κατέφειγεν ὡς εἰς ἄστυλόν εἰς τὰ κελιά καὶ τὸ
κλίσιον, σεβασθέντα ἐξ ἴσου καὶ ἀπὸ τὴν δεισιδαιμονίαν τῆς
ἀσπασίας ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀσιατικὴν φαντασιοπληγίαν
τῆς ἑτεροδότης ἐξουσίας, τιμώσης ἀπολύτως τὸν ἀναχω-
ρητικὸν βίον ὡς θεωρητικὸν τῶν θείων καὶ ἀπληλαγμένον
τῶν ἐγκοσμίων περισπασμῶν.

Ὁ πληθυσμός τῶν μοναζόντων ἐπέφερε τὸν πληθυσμὸν τῶν
Μοναστηρίων· ἀλλὰ τὰ ἱερά ταῦτα καταγωγία, ἀφ' οὗ κατέ-
στησαν λιμένες σωτήριου κατ' ἐκείνας τὰς δεινὰς ἐποχὰς,
εἶναι δυνατόν νὰ κατασταθῶσιν ἀσυγκρίτως ὠφελιμώτερα,
ὅταν τεθῶσιν εἰς στάσιν συντελεστικωτέραν ὡς πρὸς τὴν
ἠθικὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους.

Ἡ διορισθεῖσα περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1829 ἔτους Ἐκκλησι-
αστικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ διάφοροι τῶν Διοικητῶν μετὰ ταῦτα,
διέβησαν καταστατικούς τῶν ἱερῶν τούτων καταγωγίων
ἐλέγχους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσυμμόνους πρὸς ἀλλήλους,
τὴν ἐξοχρίθωσιν τῶν ὁποίων οὔτε τὸ ἔραχυν τοῦ καιροῦ, οὔτε
ἡ δυσχέρεια τῶν περιστάσεων μ' ἐπέτρεψαν ἄχρι τούδε.

Πρὶν μεταβῶ εἰς τὰ περὶ τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν, ἀναγ-
καστάτον νομίζω τὸ νὰ καθυποβάλλω ὑπ' ὄψιν τῆς Σ. Συ-
νελεύσεως καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

Ἐπειδὴ οἱ μέλλοντες νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸν ὑψηλὸν τῆς ἱερω-
σύνης βαθμὸν, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἦνε προητοιμασμένοι ὅχι μόνον
μὲ τὴν θείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν θύραθεν σοφίαν, διὰ νὰ πη-
ραλαμβάνωσι καὶ ταύτην συνεργὸν εἰς τοὺς σωτηριώδεις
σκοποὺς ἐκείνης, συνεστήθη κατὰ τὸ 1829 ἔτος παρὰ τῆς
προλαβούσης Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐν Πύρῳ Μονὴν ἐκκλησι-
αστικὸν σχολεῖον· εἰς τὸ ἱερόν τοῦτο κατάστημα ἔπρεπε νὰ
μαθητεύεται, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 243 ἐγκύκλιον τῆς Κυβερ-
νήσεως, προσδωρισμένοι ἀριθμὸς ὑποτρόφων, ἡλικίας 12 ἕως
18 ἐτῶν, ἐκλελεγμένων μετὰ τῶν κατ' ὅλην τὴν Ἐπικρά-
τειαν νέων, ὅσοι δὴθεν ἤθελον μαρτυρήσει κλίσειν ἀληθινὴν
περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀλλὰ τὸ κατάστημα τοῦτο μακρὰν ἀπέχετο τοῦ νὰ ἐπιτύχῃ
τὸν κύριον σκοπὸν τῆς συστάσεώς του· οἱ μαθηταί, διδασκόμε-
νοι τοὺς κανόνας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ περιοριζόμενοι
εἰς τὰς μοναστικὰς διατυπώσεις, προσφεύει μόνον εἰς τὸν
περίβολον τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλ' ὅχι καὶ πρὸς διανομοφῶσιν
τοῦ μέλλοντος ἐν καιρῷ νὰ φανῇ ποιμὴν ἄγιος καὶ πνευμα-
τικὸς πατὴρ τοῦ λαοῦ, ἀφ' οὗ ποτε δὲν ἦσαν πλείονες τῶν
δεκαπέντε, ἡλαττώθησαν ἔπειτα καὶ κατὰ τὰ δύο τρίτα, καὶ
τέλος πάντων, ἀφ' οὗ, διὰ τὰς ἐπισυμβάσας εἰς Πύρον ἀλγει-
νὰς συμφορὰς, εἶχεν ἐκλείψει ἡ ἀπὸ τοῦ Μοναστηρίου πρό-
σοδος καὶ ἡ χορηγία τῆς Κυβερνήσεως, τὸ σχολεῖον τοῦτο
πρὸ τεσσάρων ἡδὴ μηνῶν ἔπχυσεν ἐς ὀλοκλήρου.

Τὴν ἐπανόρθωσιν καὶ τὴν βασίλειον διαρρύθμισιν τοῦ κα-
ταστήματος τούτου συνιστῶν εἰς τὴν σκέψιν τῆς Σ. Συνελεύ-
σεως, μεταβαίνω ἤδη εἰς τὰ περὶ τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν
ἀναγόμενα.

Δὲν λανθάνει τὴν Σ. ταύτην ἀμήγυτον, ὅτι ὅσον ἡ Κυβέρ-
νησις ἐκτείνει τὴν περιφέρειαν τῶν γνώσεων τοῦ λαοῦ, τόσον
εὐρυχωρότερον ἀποτελεῖ τὸν κύκλον τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας,
τῆς ὁποίας τότε δικαίως ἀποκαθίσταται τὸ κέντρον. Τὰ πλεον
πολιτισμένα ἔθνη εἰν' ἐκεῖνα, ὅσα πλείονον ἐξάπλωσαν
τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστήσῃ
καὶ τὴν ἀρετὴν δημοσιωτέραν, ἐξ ἧς πηγάζει ὁ ἀληθὴς πολι-
σμός, ἡ φιλόλληλος κοινωνία.

Πρὸς τοῦτον τείνουσα τὸν σκοπὸν ἡ φιλοσοφία ἐφεύρεν ἐσχά-
τως τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν Μεθόδον, διὰ τῆς ὁποίας μέγας
ἀριθμὸς παιδῶν διδάσκεται, εἰς ὀλίγον καιρὸν καὶ μὲ ὀλίγας
δαπάνας, τὰς στοιχειώδεις καὶ ἀναγκαίαις εἰς πάντα λογικὸν
μαθήσεις.

Ἡ μέθοδος αὕτη εἰσαχθεῖσα κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα
ἀπὸ τὸν μακαρίτην Γ. Κλεοβούλον, καὶ ὀλίγον τι μετὰ ταῦ-
τα ἀπὸ τὸν Κύριον Ἀθανάσιον Πολίτην, ἐτροποποιήθη πρὸ
τριῶν ἡδὴ ἐτῶν ἀπὸ τὴν διορισθεῖσαν τότε ἐπιτροπὴν κατὰ
τὸ σύστημα τοῦ Γάλλου Σαραζίνου, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖσι
μέχρι τούδε, κατὰ συνέπειαν ἐγκυκλίου διατάγματος τῆς
προλαβούσης Κυβερνήσεως, ὅλα τὰ δημόσια Ἀλληλοδιδασ-
κτικὰ Σχολεῖα, συμποσούμενα κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἐξήκοντα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πλείονον μέρος τῶν διδασκόμενων κατὰ
τὸ σύστημα τοῦ Σαραζίνου ἐφάνη, ὅτι δὲν ἀπέκτεσεν ἀναλό-
γους πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὰς γνώσεις, πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν
λογίων ἄρχισαν νὰ διατείνωνται, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι
δαπανητικὸν καιροῦ, περισπᾷ τὴν τρυφεράν τῶν παιδῶν ἡλι-
κίαν εἰς διάφορα μαθήματα συγχρόνως, καὶ προχωροῦν εἰς
τὰ σαφεῖ ἀπὸ τῶν ἀσαφῶν συγγέει μᾶλλον τὸν νοῦν τῶν ἁλλη-
λοδιδασκόμενων, καὶ ἐπομένως οἱ μὲν προβάλλουσι τὸ σύ-
στημα τοῦ Κλεοβούλου ὡς μεθοδικώτερον, οἱ δὲ μηδετέρον
ἀποδεχόμενοι, προτείνουσι τὸν ἐκλεκτικὸν καὶ ἀπανθιστικὸν
τρόπον ἐξ ἀμφοτέρων, ὡς ὠφελιμὸν.

Ἀλλ' εἰς τὴν μὴ κατὰ τὰς προσδοκίας εὐδῶσιν τοῦ Σα-
ραζίνικου συτήματος, δὲν συνετέλεσεν ὀλίγον καὶ ὁ διορισμὸς
διδασκάλων, τῶν μὲν παντάπῃσιν ἀμαθῶν, τῶν πλείονων
δὲ αὐτοσχεδισμένων, οἱ ὁποῖοι ἐβόλανε μόνον νὰ συμπληρώ-
σουν τρεῖς μῆνας εἰς τὸ Πρότυπον τῆς Αἰγίνης Σχολείου,
ἀνέβαινον ἔπειτα, κατὰ τοὺς ἐν τῷ πύθῳ τὴν κεραμίαν μαν-
θάνοντας, εἰς τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν καθέδραν, ἔχοντες
καταφύγιον τῆς ἀπειρίας των τὴν συγνήν κωδωνοχρυσίαν.

Ὁ διορισμὸς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ τοὺς εἰδημονε-
ζήρους περὶ τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν μεθόδον, ἤθελεν ἀποδείξει,
διὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ θεωρητικοῦ ἐκατέρων τῶν συστη-
μάτων μέρους, καὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας βεβαιώσεων, ὑπότερον
τῶν δύο συστημάτων ἢ καὶ τρίτον τι εἶναι κατορθωτικώτερον
τοῦ σκοποῦ, ὥστε νὰ γένῃ τοῦτο παραδεκτὸν ὁμοιόμορφως εἰς
ὅλα τοῦ Κράτους τὰ σχολεῖα.

Καὶ ταῦτα μὲν κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς.
Περὶ δὲ τῆς σπουδῆς τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, ἡ ὁποία εἶναι
ἡ μόνη ζωηρὰ διερχομένη καὶ διδάσκαλος τῆς πνευματικῆς
ἡμῶν δόξης καὶ ἀρετῆς, ὀλίγοι ἀμφισβόλλουν, νομίζω, ὅτι τὰ
καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὑπερῶτα καὶ μάλιστα κατὰ τὸ Αἰ-
γαῖον πύλαρος Ἑλληνικὰ καταστήματα, ἦσαν καὶ ἀκριστότερα
καὶ πολὺ τελεσιουργότερα τῆς ἀναντιρρήτου τούτης ἀληθείας
τὴν αἰτίαν εὐχαριστοῦμαι νὰ ἀποδώσω μὲν ὁμιλοῦν, ἀλλὰ
περιστάσεις μᾶλλον, ἢ εἰς τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας καὶ

ἔπειτα ὁ Ἄναξ τοῦ Κοσμοβουργοῦ Λεοπόλδος ἤθελεν ἀναβῆ εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος. Ἦτο φανερόν ὅτι, ἀφοῦ ἅπασι συν-
αφωθή η σύστασις νέας βασιλείας, ἐπόμενον ἦτον ὅτι
αὐτὴ δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ τελεσιουργηθῇ εἰμὴ διὰ μέσου
χρηματικῆς βοήθειας· διὸ καὶ ἡ προλαβούσα Κυβέρνησις ἐ-
καμὲ συνθήκας μετὰ τὰς ἄλλας δύο Δυνάμεις, τὴν Γαλλίαν
καὶ τὴν Ὑσπανίαν, κατὰ τὰς ὁποίας ἐξασφαλίσθη δάνειον ὅσον ἑκα-
τομμυρίων Φράγκων, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ ἐξόδα τῆς
νέας μοναρχίας, ἐγγυηθέντος ἐκάστου τῶν μερῶν διὰ τὸ
τρίτημόριον τοῦ ὅλου. Ἡ συνθήκη αὕτη διὰ λόγους, τοὺς
ὁποίους δὲν ἀνήκεν εἰς αὐτὸν τότε νὰ ἐξετάσῃ, καὶ οἱ ὁποῖοι
εἶναι πασιδῆλοι, δὲν ἐξεπληρώθη, ὁ δὲ θρόνος τῆς Ἑλλά-
δος μένει χρεῦν. Ο εὐγενὴς Μαρκίων εἶπεν, ὅτι ἀγνοεῖ,
ἂν ὥρα εἴη ἡ Ἑλλὰς ἐσωτερικῶς τετραγαμμένη, κα-
θὼς ὅτε ἐγίνοντο αἱ συνθήκαι αὗται· παράξενον, νὰ ὁμολο-
γῇ τοῦτο ἀνὴρ, ὅστις ἐδείχθη ὅτι εἶναι τόσον ἐπιμελὴς
ἀναγνώστης τῶν ἐφημερίδων τῆς ἡμέρας, ὅσος ὁ εὐγενὴς
Μαρκίων. Ἄν ἐξήκουσε πληροφορίαν, ἤθελε μάθει ὅτι ὁ τό-
πος ἐκεῖνος κατασπαράσσεται ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν
ἐμφύλιον πόλεμον. Ἐντεῦθεν ἀποκαθίστατο χρεὸς ἐκείνων,
οἵτινες ἐνήργησαν εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν, καὶ εἰς τὰς μοναρ-
χικὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας ἤδη ἀνέφερον, νὰ συμπράξω-
σιν εἰς τὸ νὰ τελεσιουργήσωσι τὴν εἰρηνικὴν τοῦ τόπου ἐκεί-
νου ἀποκατάστασιν· τοῦτο δὲ τῶν ἀδυνάτων ἦτο νὰ ἐνε-
ργηθῇ ἄλλως, εἰμὴ συνισταμένης εἰς τὴν Ἑλλάδα Κυβε-
ρήσεως τοιαύτης, ὅποιαν εἶχε προκείμενον ἡ σύμβασις, τῆς
ὁποίας μετέσχε καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ εὐγενοῦς Δουκὸς, καὶ
ἐντεῦθεν προήλθεν ὁ διορισμὸς τοῦ Ἀνακτοῦ Ὁθωνοῦ εἰς τὴν
βασιλείαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ δὲ διορισμὸς οὗτος ἐγένετο πάν-
τῃ ὁμοιότροπος μετὰ τὸν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ εὐγενοῦς
Δουκὸς γενομένον εἰς τὸν Ἀνακτα Λεοπόλδον, καὶ ἡ συμφω-
νία τῆς χρηματικῆς βοήθειας, κατὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα
καὶ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, καθ' οὓς ὑπεσχέθη καὶ εἰς τὸν Ἀνα-
κτα Λεοπόλδον. Ἄν λοιπὸν ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἡ
ἤδη συμφωνηθεῖσα συνθήκη, ἡ Ἀγγλίαν ἤθελεν ὑποχρεω-
θῇ κατὰ τὴν αὐτὴν συμφωνίαν διὰ τὸ τρίτημόριον τῶν ὅ-
σον ἑκατομμυρίων Φράγκων χορηγηθησομένων εἰς τὴν νέαν τῆς
Ἑλλάδος Κυβέρνησιν. Αὕτη εἶναι ἀπλῶς ἡ κατάστασις
τῆς συνθήκης· ἂν εἶναι δὲ εὐλογος, ἢ μὴ, τοῦτο θέ-
λει ἀποφασισθῇ, ὅταν ὑποβληθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἡ
ὑπόθεσις. Ἐπρεπε δὲ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν ὑπεχρεώ-
θη ἡ Ἀγγλία νὰ καταβάλῃ χρήματα· ἡ βοήθεια συνί-
σταται εἰς ἐγγύησιν, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ συστήσῃ πίστιν
ἡ Ἑλλὰς. Ἐγένετο δὲ ὅλαι αἱ συντελεστικαὶ προφυλάξεις
διὰ ν' ἀσφαλισθῇ ὁ τόπος οὗτος ἀπὸ πάσης ἐνδεχομέ-
νης ζημίας, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ ἀσφάλεια εἶναι ἰσχυρά· διότι
αἱ πρόσδοι τῆς Ἑλλάδος (εὐταξίας κατασταθείσης) θέλου-
σιν ἐξαρκεῖ, ὥστε καὶ τὸν τόκον νὰ χορηγῶσι, καὶ τὸ κεφάλαιον
νὰ λύσωσιν. Ἡ μὲν δὲ περίπτωσις, καθ' ἣν ἠδύνατο
νὰ βλαφθῇ ὁ τόπος οὗτος, ἦτο τὸ ν' ἀπολεσθῶσι τὰ πάν-
τα· καὶ εἰς τοιαύτην βέβαια περίπτωσιν, ἂν ἔλειπεν ὁ κύριος
χρεώστης ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεών του, ἤθελεν
προσκινηθῇ νὰ πληρώσωσιν οἱ ἐγγυηταί. Ἀλλ' ὁ ἀρμόδιος
καιρὸς, διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἡ ἀξία τοῦ πράγματος, καὶ νὰ κρι-
θῇ ἡ παραδεχθεῖσα διαγωγή τῆς Κυβερνήσεως, θέλει εἶναι,
ὅταν ἡ συνθήκη φερθῇ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ τὴν
πρόκειται μόνον, ἂν οἱ Ὑπουργοὶ ἦσαν ἀναγκασμένοι ἀπὸ
τὴν δικαιοσύνην, τὴν ὀρθὴν πολιτικὴν, καὶ τὴν φιλάνθρωπίαν

αὐτὴν, νὰ συστήσωσι Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐξ
ὑπαρχῆς παρέμβασίς μας δύναται νὰ εἶναι ὀρθή ἢ ὄχι, ἐγὼ
δὲν χρεωστῶ νὰ ἐξετάσω τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἀρκούμαι
δὲ μόνον νὰ εἶπω ὅτι εἶχον ἀποδοκιμάσει αὐτήν. Ἀλλ' ἡ
παρέμβασίς αὕτη ἐνεκρίθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ ἀπὸ τὴν
Ἀγγλίαν. Τῶντι δὲν ἐγνώρισα περίστασιν, κατὰ τὴν ὁποί-
αν νὰ ἐδείχθη ἰσχυροτέρα ἡ δημόσιος συμπάθεια, καὶ νο-
μίζω ἐνταῦθα ὅτι τὰ αἰσθήματα τῆς συμπάθειας, ὅσον
ἀξιότιμα καὶ ἂν ἦσαν, θεωρούμενα ὡς πρὸς τὸ ἠθικόν, δὲν ἐ-
συγκροτοῦσαν ὀρθὰς θάσεις φρονίμου πολιτικῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ
ἡ παρέμβασίς ἤρχισε πρῶτον ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον, προέκυψε
τὸ ζήτημα, ἂν δὲν ἦσαν οἱ Ὑπουργοὶ βιασμένοι ἄπὸ τὴν δι-
καιοσύνην καὶ τὴν φιλάνθρωπίαν νὰ συστήσωσιν εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα Κυβέρνησιν, καὶ νὰ χορηγήσωσι τὴν τοιαύτην βοή-
θειαν, χωρὶς τῆς ὁποίας καμμίαν Κυβέρνησιν δὲν δύναται
νὰ στερεωθῇ. Πιστεύει ἄρα γὰρ ὁ εὐγενὴς Μαρκίων ὅτι ἤθε-
λε δεχθῇ κάποιος ἡγούμενος τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος με-
τὰ τὰς συνθήκας παρ' ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἐσυμφωνήθησαν κα-
τὰ τὴν παρούσαν περίστασιν; καὶ ἂν ὄχι, ἔστωχάζετο ἄρα
γὰρ εὐκταῖον νὰ ρίψωμεν πάλιν τὸν τόπον ἐκεῖνον εἰς τὴν
κατάστασιν ἀπεριγράπτου ἀναρχίας καὶ ταραχῆς, ἀποποιού-
μενοι τὴν χορηγίαν τῶν πρὸς στερέωσιν πραγματικῆς Κυ-
βερνήσεως ἀπαιτουμένων μέσων; Ἡ συνθήκη μέλλει νὰ
κλινοποιηθῇ, καὶ πρεπόντως, εἰς τὴν Βουλὴν· διότι χωρὶς
τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Βουλῆς, δὲν δύνανται νὰ βαλθῶσιν εἰς
πράξιν τὰ ἐν αὐτῇ ὁρισμένα. Ἦθελε δὲ ἐμφανισθῇ μέχρι
τοῦδε, ἀλλὰ συνέβη κάποιον ἀναβολὴ ἐξ αἰτίας τῶν ἀντι-
γράφων τοῦ Πρωτοκόλλου, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ δοθῇ ἐν-
τελής πληροφορία εἰς τὴν Βουλὴν. Πλείοντα τούτων δὲν
ἐνόμιζεν ἀναγκαῖον νὰ εἶπῃ κατὰ τὸ παρὸν, ἕως οὗ βαλθῇ εἰς
συζήτησιν ἡ ὑπόθεσις· ἂν δὲ ἀντέτεινεν εἰς τὰ γεγονότα ὁ
εὐγενὴς Μαρκίων, ὁ Κόμης Γ'ραϊ ἐμελλε νὰ διαμαρτυρηθῇ
ἐναντίον τοῦ ὅτι ἐθεωροῦντο οἱ παρόντες Ὑπουργοὶ τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος, ὡς διαγράψαντες νέαν ὁδὸν πολιτικῆς, ἐνῷ
βαδίζοντες τὴν παραδεδεγμένην σειρὰν, δὲν ἔκαμον ἄλλο,
εἰμὴ νὰ ἀκολουθήσωσι τὰ διακείμενα τῶν προκατόχων των.

(Γαλιγνάνου Ἀγγέλως.)

Ἐκ Βερολίνου, 21 Ἰουνίου. — Αἱ πλέον ἀντιπατικαὶ φῆ-
μαι διαδίδονται ἐνταῦθα περὶ τῆς εἰς τὴν Πετρούπολιν με-
ταβάσεως τοῦ Πρίγκιπος Γουλιέλμου. Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι
εἶναι διορισμένος νὰ συμπληρώσῃ τὴν μετὰ τῆς Ρωσίας καὶ
τῆς Αὐστρίας συμμαχίαν, οἱ δὲ, ὅτι τὸ ταξιδεῖόν του ἀφο-
ρᾷ νὰ καταπείσῃ τὸν Αὐτοκράτορα νὰ κάμῃ κάποιαν μετα-
βολὴν εἰς τὸ περὶ τῆς Πολωνίας δόγμα, νὰ μετριάσῃ τὴν
αὐστηρότητα τῶν ἀποφάσεων, καὶ νὰ συγχωρήσῃ ἢ νὰ ἀνα-
καλέσῃ τινὰς τῶν εἰς τὴν Σιβηρίαν ἐξορισθέντων.

Τὴν 25 Ἰουνίου συνεκροτήθη σημαντικὴ μάχη μεταξὺ
τῶν Αἰγυπτιακῶν καὶ Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων παρὰ τὴν
Ἐμισσαν (Ὀμς), ἐνίκηθησαν δὲ κατὰ κράτος τὰ στρατεύ-
ματα τοῦ Σουλτάνου, καὶ τὴν 4 τοῦ Ἰουλίου ὁ Ἰβραήμ-πασα
ἐμβῆκεν εἰς τὴν Βέρροϊαν (Χαλέπ). Εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον
θέλωμεν κοινοποιῆσαι κατ' ἑκτασιν τὰς εἰδήσεις ταύτας.

Ὁ Δὸν Πέτρος ἐν τῇ Πορτογαλίᾳ ἐνδυναμύεται καὶ θρι-
αμβεῖ. Ἐνίκησε δὲ νεωστὶ μάχην, εἰς τὴν ὁποίαν εὗρεθα
τὸ ἄνθος τῶν Μουσουλμανικῶν στρατευμάτων.

ἀναμνηστικῶς εἰς τὰ ἀλλότρια πράγματα. Ἀλλ' ὅμως ἡ κατὰ τὴν τῆς Ἑλλάδος, ὁμολογεῖ παρρησίᾳ, εἶχε καταντήσῃ τὸν ταραχώδη, ὥστε δὲν ἦτον παράδοξον τὸ νὰ ἀμνηστικῶς αἱ μεγάλοι Δυνάμεις, πῶς νὰ καταπαύσωσι τὴν ἐξαιματοχυσίαν, τῶν ὁποίων ὁ τόπος ἐκεῖνος ἦτο διηνεκὲς ἰατρον ὥστε δὲν ἤθελε νὰ ψέξῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπροβλεπόμενοι νὰ τελεσιουργήσωσι τὴν εἰρηνικὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἀτελεσθέντων δοκιμασθέντων μέσων. Ἀλλ' ὅποια ἦτον ἡ κατὰ τὴν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ θετικῶς, ἐπειδὴ δὲν εἶχον εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐκ τῆς ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰπουργοὶ τὴν Βουλὴν νομίζει ὅμως ὅτι ἦτον πολλὰ διάφορος ἐκείνης, ἥτις παρεκίνησε πρὸ τριῶν ἡ τεσσαρῶν. ἐτῶν τὰς Συμμάχους Δυνάμεις νὰ παρέμβωσιν ὥστε δὲν ὑπῆρχεν ἡ αὐτὴ ἀφορμὴ, διὰ νὰ ἐπιφορτίσωσι τὸν τόπον μὲ τὸ πρόσθετον τοῦτο δάνειον. Πολλὰ ἀρκετὸν ἦτο τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἡ Ῥωσία εἰς τὴν Ολλανδίαν μετὰ τὴν ἐγγύησιν τῆς Ἀγγλίας, καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ πατρίς του δὲν ἤθελεν εὐχαριστηθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιφορτίσιν ἐτέρου δανείου, χωρὶς μάλιστα νὰ ἔχῃ ἀποχρώσας ἐγγυήσεις παρὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀφοῦ ὁμιλήσας ὅπως οὖν διεξοδικῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁ εὐγενὴς Μαρκίων, εἶπεν ὅτι ἀπορεῖ εἰς τί ν' ἀποδώσῃ τὴν κλίσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ εὐγενὴς Κόμης, τοῦ νὰ δημιουργῇ βασιλεῖς. Ὁ εὐγενὴς Κόμης εἶχεν ἤδη περιπλέξῃ τὸ ἔθνος ἐπιβαλὼν εἰς τὸ Βέλγιον βασιλεῖα, περὶ τῆς μονιμότητος τοῦ ὁποίου καμμία ἐγγύησις δὲν ὑπῆρχεν. εἰς ἕξ μῆνας, καὶ τώρα εἶναι ἔτοιμος νὰ μᾶς περιπλέξῃ μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς μονιμότητος τοῦ θρόνου τοῦ ὁποίου εἶναι ἴσως τοσαύτη βεβαιότης, ὥστε καὶ εἰς τὸ Βέλγιον. Ἐπεθύμει δὲ νὰ μάθῃ, ποῖος λόγος ἐδικαίωκε τὸν περὶ τῆς μονιμότητος τῆς νέας βασιλείας στοχασμὸν τοῦ εὐγενοῦς Κόμητος, ὡς ὑπενόητο ἀπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἀναρμόστου δανείου ἀναμφιβόλως τὸ νὰ μὴ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Αὐστρία εἰς τὰς περὶ τῆς Ἑλλάδος συνθήκας, εἶναι ἀσυντελὲς εἰς τὴν διαμονὴν τῆς βασιλείας. Διὰ τί ἄλλο κατεφρονήθη τόσον ὑβριστικῶς ἡ Αὐστρία, μὴ συμβουλευομένη περὶ τῶν συνθηκῶν τούτων, εἰμὴ διὰ νὰ χαρισθῶμεν εἰς τὴν καλὴν Συμμαχίαν τῆς Γαλλίας, πρὸς βοήθειαν τῆς ὁποίας ἐθυσίασεν ὁ εὐγενὴς Κόμης τὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας, Πορτογαλλίας, Ολλανδίας καὶ ὅλων τῶν παλαιωτάτων συμμάχων τῆς Ἀγγλίας; Τῶντι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ εὐγενοῦς Κόμητος δὲν φαίνεται ἔχουσα ἄλλο προκείμενον παρὰ τὸ νὰ ἀνατρέψῃ ὅ,τι ἔκαμον οἱ προκατόχοί του ὑπουργοί, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπακτείνῃ τὰς ἐπαναστατικὰς ἀρχὰς τοῦ νέου ἡμῶν Συμμάχου, τῆς Γαλλίας. Ἀνέφερον ἐνταῦθα ὁ εὐγενὴς Μαρκίων περιόδον τινα τῆς ὁμιλίας τοῦ Κόμητος Γραϊ, γενομένης ὀλίγον τι ὕστερον τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Λοδοβίκου Φιλίππου, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ὁ εὐγενὴς Κόμης ἐνθέρμως ἐπήνεσε τὰς πράξεις, αἷτινες ἐπέφερον τὴν ἐνθρόνισιν ταύτην, καὶ προσεῖπεν ὅτι ἐξ αὐτῆς θέλων γεννηθῇ πολλὰ ὠφέλεια εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα. Ἐρωτᾷ δὲ, ἂν ἐτελεσιουργήθησαν αἱ προρρήσεις τοῦ εὐγενοῦς Κόμητος. Τὸ Παρίσιον εἶναι εἰς κατὰστασιν πολιορκίας, ἡ Γαλλία σείεται ἀπὸ τοῦ κέντρου ἕως τῶν περάτων αὐτῆς, καὶ ἡ Εὐρώπη ἐπαπειλεῖται νὰ κατακληθῇ ἐκ νέου ἀπὸ τὰς ἐπαναστατικὰς ἀρχὰς. Ὁ εὐγενὴς Μαρκίων, ἀφοῦ ἀπέδωκε τὸ ἀναποφάσιστον τῆς καταστάσεως τῆς Ολλανδίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἰρλανδίας εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν Ἰπουργῶν, ἐτελείωσεν ἐρωτῶν ἂν ἦτον ἔτοιμος ὁ εὐγενὴς Κόμης νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἀντίγραφον

τοῦ Πρωτοκόλλου τῶν τριῶν Δυνάμεων, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ἀναξ Ὁθων διωρίσθη βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἂν ἐσκόπει νὰ προσκαλέσῃ τὴν Βουλὴν διὰ νὰ δώσῃ τὴν δύναμιν εἰς τοὺς Ἰπουργοὺς νὰ πληρώσωσι τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον εἶχον ἐγγυηθῇ.

Ἰπολαβὼν δὲ ὁ Κόμης Γραϊ εἶπεν, ὅτι δὲν ἤθελεν ἀκολουθῆσαι τὸν εὐγενὴ Μαρκίωνα εἰς τὴν γεωγραφικὴν μὲν, ἀκαταλληλοτάτην δὲ παρέκθεσιν του, ἀρξαμένου ἀπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ τελευτήσαντος ὅχι ἀναρμόστως εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, ἀλλ' ἤθελεν εἰλθῇ εὐθὺς εἰς τὸ προκείμενον τοῦ λόγου του. Ἡ ὁμιλία τοῦ εὐγενοῦς Μαρκίωνος στηρίζεται εἰς μέγα σόφισμα ἢ ἀπάτην, λέγοντος ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν παρόντων Ἰπουργῶν εἶναι παντάπασι γέννημα αὐτῶν, ἐνῶ ἀληθῶς δὲν εἶναι κατὰ μέγα μέρος, εἰμὴ συνέχεια τῆς πολιτικῆς τῶν προκατόχων των, καὶ ταύτης καὶ ἐκείνης ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιτεταγμένης. Ἡ κατάστασις τῆς Εὐρώπης ἦτον πολλὰ τεταραγμένη καὶ ἐπικίνδυνος ἐπὶ τῆς εἰς τὸ Ἰπουργεῖον ἀναβάσεώς μας, ἀλλὰ δὲν εἶχομεν βάλει χεῖρα διώλου εἰς τὴν μόρφωσίν της. Ἐνδεχόμενον νὰ ἦσαν ἡπατημένοι οἱ Ἰπουργοί ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν ἐπῆραν ὁδόν, διὰ νὰ θεραπεύσωσι τὰ δεινὰ τῆς Εὐρώπης, ὅτε ἔλαβον τὴν διευθύνσιν τοῦ Ἰπουργείου, ἀλλὰ δὲν ἦσαν βέβαια ὑπεύθυνοι διὰ τὴν γέννησιν καὶ ὑπαρξιν τῶν δεινῶν τούτων. Ἡ μεταβολὴ τοῦ ἐν τῇ Γαλλίᾳ βασιλεύοντος γένους ἠδύνατο ἐνδεχομένως, ὅχι δὲ καὶ πιθανῶς, νὰ εἶναι ὀλεθρία, καθὼς πολλὰκις εἶπεν ὁ εὐγενὴς Μαρκίων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτον ὑπόθεσις ἰδική μας. Τὸ αὐτὸ εἰμπορεῖ νὰ ῥηθῇ καὶ περὶ τῆς διχωρίσεως τῶν Κάτω—Χωρῶν, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἦτον ἔργον ἰδικόν μας· καὶ ἡ ἀναγνώρισις δὲ ἐκατέρου τῶν συμβεβηκότων τούτων δὲν ἀνήκει οὐδ' αὐτὴ εἰς ἡμᾶς. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἰς τὴν ὁμιλίαν, τὴν ὁποίαν ὑπαινίττετο ὁ εὐγενὴς Μαρκίων, δὲν βλέπει τί, τὸ ὁποῖον ἐλλόγως ἠδύνατο ν' ἀναιρέσῃ. Ἡ πεποίθησις του περὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀξίας διαγωγῆς τῶν Γάλλων εἰς τὴν κατὰ τῶν ἀντισυνταγματικῶν διαταγμάτων Καρόλου τοῦ I ἀντίστασιν των ἦτον καὶ τότε καὶ τώρα ἀπαράλλακτος ἡ αὐτή. Περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος, ὁ εὐγενὴς Μαρκίων ἤθελεν εὔρει ὅτι ἡ διαγωγὴ τῶν Ἰπουργῶν ἦτον ἐπίσης ἀμεμπτος· ὅτι αὐτοὶ ἐξηκολούθουν μόνον τὴν πολιτικὴν τῶν προκατόχων των. Εἰς μίαν μόνην πρότασιν τοῦ εὐγενοῦς Μαρκίωνος εὐρίσκεται κατὰ πάντα σύμφωνος καὶ αὐτός, εἰς τὸ νὰ κατακρίνῃ δηλαδὴ τὴν ἐξ ὑπαρχῆς παρέμβασίν μας, καθ' ὃν τρόπον εἶχε γένῃ εἰς τὰ πράγματα τοῦ τόπου ἐκεῖνου. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς διαπραγματεύσεως αὐτὸς κατεδίκασε πάντοτε τὴν παρέμβασίν μας ὡς παντάπασι ἐναντίαν εἰς τὴν ὀρθὴν πολιτικὴν τούτου τοῦ τόπου· ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον ἀνάβασιν του ἡ παρέμβασις ἦτο γεγεννημένη μὲ τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς (τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πόλεμος, καὶ ἡ φθορὰ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου ἀπὸ τὸ ναυτικόν μας, καὶ τοῦ Τουρκικοῦ στρατεύματος ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς Ῥωσίας.). Ἡ Ἑλλὰς ἐχωρίσθη διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, καὶ οἱ τελεσιουργήσαντες τὴν συνθήκην ἐνόμισαν χρεὸς των νὰ συνεργήσωσι καὶ παραδεχθῶσι τοιαύτας διατάξεις, ὁποῖαι ἐδύναντο νὰ καταπαύσωσι τὴν ἀναρχίαν καὶ αἱματοχυσίαν ἐκεῖνου τοῦ τόπου, καὶ νὰ κατιστήσωσιν αὐτὸν ἱκανὸν νὰ συντηρῇ τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην, καὶ νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν καθολικὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ, ὡς γνωστὸν τοῖς κατὰ τὸ Ἰπουργεῖον τοῦ Λοδοβίκου Βελικτῶνος ἔκαμε συνθήκην, κατὰ τὴν

τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῶν διδασκάλων, καὶ χωρὶς νὰ ὑποσφαλῶ μὴ-
πως ἐνῶ παραδοξολόγος, ἤμπορῶ νὰ προσθέσω ἐν πεποι-
θήσει ὅτι πρὸ τεσσάρων ἡδὴ ἐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα παρα-
μεληθεῖσα ἔτρεχε τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ παραμορφωθῇ ἐντὸς
τῶν ὁλπῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Ἦν νομίζω πολλὰ εὐκατόρθωτον, εὐθὺς ὅτε ἔπαυσαν οἱ
ἐκ τοῦ πολέμου κίνδυνοι καὶ αἱ ταραχαὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν
Ἑλλάδα, τὸ νὰ προσκληθῶσι πολλοὶ τῶν λογίων ὁμογενῶν,
διατρίβοντες ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, διὰ νὰ ὠφελή-
σωσι μετὰ τὰς γνώσεις των τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν· ἀλλὰ κατὰ
δυστυχίαν τὸσον περὶ αὐτῶν, ὅσον καὶ περὶ τῶν ἐντὸς τῆς
ἐπικρατείας εὐρισκομένων ὀλίγων μὲν, ἀλλὰ μὴ ψευδομένων
τὸ ἐπιγελμά των, δὲν ἐγίνετο μήτε ἔρευνα, μήτε λόγος· καὶ
αὐτοὶ δὲ οἱ σχολαρχοῦντες, μὴ βλέποντες ἐκτιμωμένους τοὺς
κόπους των κατ' ἀξίαν, ἢ παρημέλουν τὸ ἔργον των, ἢ ἐπρό-
κριναν νὰ ζητήσωσιν ἄλλον πόρον ζωῆς εὐκολώτερον καὶ ὑπε-
ρωτέρον.

Τὰ πρῶτα διδασκτικὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα, καὶ διὰ
τὸν ὁποῖον ἔδοσαν κρῆτον κατ' ἀρχὰς τῆς συστάσεώς των,
καὶ διὰ τὰς δαπανηθείσας εἰς τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν
αὐτῶν ὑπερόγκους πλοῦτητας, πρᾶπει νὰ προσηλώσων ἰδιαί-
τέρως τῆς Σ. Συνελεύσεως τὴν προσοχὴν, εἶναι τὰ καταστή-
ματα τῆς Αἰγίνης.

Εἰς τὸ σημαντικώτερον αὐτῶν, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, εἰσῆ-
χθησαν κατ' ἀρχὰς ὀρφανοὶ ἐπέκεινα τῶν τετρακοσίων. Ἐξ
αὐτῶν οἱ μὲν ἦσαν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ στρατόπεδα,
καὶ διὰ τὸ ἀπροστάτευτον τῆς ἡλικίας των καὶ τοῦ στρατι-
ωτικοῦ βίου τὸ ἀπεριόριστον τρεχόντων τὸν δρόμον τῆς
ἀπωλείας· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αἰχμαλωτισθέντων παρὰ
τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀπελευθερωθέντων τῶν μὲν ἐπὶ τῆς Ἑλ-
λάδος κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Πελοποννήσου, τῶν δὲ ἐν Αἰ-
γύπτῳ διὰ τῆς Γαλλικῆς προστασίας καὶ μετακομισθέντων
διὰ τοῦ Κυρίου Σαιν-Δεζέρ εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ
τῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ὀρφανῶν.

Δὲν εἶν' ἴσως ἔργον μου τὸ νὰ ἐξετάσω διὰ ποίους λόγους
ἐνιχρίθη ὁ τρόπος, καθ' ὃν διευθύνετο ἐπὶ τῆς παρελθούσης
ἐποχῆς τὸ κατὰστημα τοῦτο, ἐξηρτημένον ἀπὸ τὴν διάκρισιν
ἀνθρώπου, ὅσον ἀξιοτίμου διὰ τὴν παιδείαν του, τὸσον ἀπλη-
λότηριωμένου πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων· χρεωστῶ
ὅμως νὰ μὴν ὑποκρύψω, ὅτι τὸ πολυἀριθμὸν αἰροῖμα τῶν
ὀρφανῶν τούτων Ἑλληνοπαίδων ἀπαιτοῦσε προσοχὴν οὐ τὴν
τυχοῦσαν, ὅχι μόνον περὶ τὴν διατροφήν αὐτῶν καὶ διδασκα-
λίαν ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον περὶ τὰ ἦθη καὶ τὴν ὑγείαν.

Κατὰ δυστυχίαν ὅμως οἱ μὲν ἐκ τῶν στρατοπέδων περισυ-
ναχθέντες ὀρφανοὶ συνδικαιτῶντο ἀπρονοήτως μετὰ τῶν ἀθῶων,
καὶ διεσφρόντο οὗτοι, πρὶν ρυθμισθῶσιν ἐκεῖνοι· οἱ δὲ κατα-
χθέντες ἐκ τῆς Αἰγύπτου, συναγελαζόμενοι καὶ αὐτοὶ με-
τὰ τῶν λοιπῶν, διέδοσαν εἰς τοὺς συντρόφους των παιδας
τὴν ὀφθαλμίαν καὶ σομακίαν, ὥστε οἱ μὲν ἀπέθανον, οἱ δὲ
πληρωθέντες τὴν ὄρασιν, ἐσυστήθησαν διὰ νὰ τρέφωνται εἰς τὸν
ἔλεον τῶν μοναστηρίων.

Καὶ ταῦτα συνέβαινον, ἐν ᾧ ἄφ' ἑτέρου μέρους ἡ Κυβέρ-
νησις ἐμισθοδοτοῦσε διὰ τὴν εὐεξίαν τῶν ὀρφανῶν διδάσκαλον
τῆς Γυμναστικῆς· ἀντίφασις ἐπίσης λυπηρὰ καὶ ἀνεξήγητος!

Ἡ ἐκπαίδεσις τῶν ὑποτρόφων ἦτον διατεθειμένη κατὰ
τὸν ἐξῆς τρόπον. Εἰς δωμάτιον, χωρητικὸν 400 περίπου παί-
δων, ἐδίδασκοντο τὰ στοιχεῖα μαθήματα κατὰ τὴν ἀλλη-
λοδιδασκτικὴν μεθόδον· εἰς προσδιωρισμένας ἡμέρας ἤκρο-
ῶντο τὴν ἱερὰν ἱστορίαν καὶ τὴν κατὰ τὴν εἰς τοὺς ἐξ αὐ-
τῶν καλλιφωνοτέρους παρεδίδετο ἡ ἐπιστημονικὴ Μουσικὴ

εἰς ἐργαστάσια ἰδιαίτερα ἐμάνθανον ὅσοι εἶχον περισσοτέρην
κλίσιν εἰς τὴν χειροτεχνίαν, τὴν ραπτικὴν καὶ βιβλιοδετι-
κὴν· ὑπὲρ τοὺς τριακοντα συνεστήθησαν εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι
ἀγροκήπιον διὰ νὰ διδάχθῃσι τὴν Ἀγρονομικὴν ὑπὲρ τοὺς
ἐξηκοντα εἰς ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ εἰς τέχνας διαφόρους.

Ἀλλ' ὅλης ταύτης τῆς διαθέσεως τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς
δαπάνης, καὶ τοῦ κρῆτου, οἱ καρποὶ ἀνεφάνησαν πολλὰ κατώ-
τεροι ἄφ' ὅσους δικαίως τὸ κοινὸν ἐπροσδοκῶσε.

Τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην ἀλήθειαν πληροφορηθεῖσα ἡ Διοι-
κητικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ προθεμένη τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐνδεχο-
μένην μεταρρύθμισιν τοῦ καταστήματος τούτου, εἰς τὸ
ὁποῖον τρέφονται, ἐνδύνονται καὶ διδάσκονται κατὰ τὸ πα-
ρὸν τριακόσιοι καὶ εἰκοσὶν ὀρφανοὶ, ἀνέθετο τὴν ἐπιτασίαν
αὐτοῦ διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 9 διατάγματος εἰς τριμελὴ ἐπιτροπὴν
συγκειμένην ἀπὸ ἀνδρᾶς ἀξίους τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους.
Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν Κύριος Γ. Κωνσταντᾶς ἀνέλαβε πάλιν τὴν
ἐσωτερικὴν τοῦ καταστήματος οἰκονομίαν· ὁ δὲ Κύριος Ν.
Δωκάς, τοῦ ὁποῖου τὸ ἵνομα εἶναι τὸσον ἐντίμως συνδεδε-
μένον μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν, ἐπιστατεῖ ἀόκνως εἰς τὴν
διδασκαλίαν τῶν ὀρφανῶν, καὶ ὁ Κύριος Γ. Καρσμάνος
ἀναπληροῖ μετὰ τὴν δραστηριότητά του τὸ παρ' ἡλικίαν φερέπο-
νον τῶν συναδελφῶν του.

Παρεκτὸς τῶν προεπιλεγμένων χειροτεχνικῶν ἐργασασιῶν, τὰ
ὁπεῖα βελτιωθέντα διατηρήθησαν ἐντὸς τοῦ καταστήματος,
πρόκειται ἤδη νὰ συστηθῇ καὶ τὸ τῆς σκυτοτομικῆς, καὶ νὰ
εἰσαχθῶσι μὲν καὶ αἱ χρήσιμοι καὶ ποριστικαὶ τέχναι τῆς
ψαθοπλεκτικῆς καὶ τορευτικῆς, καὶ ἀπανακληθῇ δὲ καὶ ὁ Κύ-
ριος Παγώνης διὰ τὴν γυμναστικὴν ἐπὶ πᾶσι δὲ νὰ περιορι-
σθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων εἰς μόνους τοὺς παντάπασι
ἐξηπορημένους, καὶ ἐπιδεκτικωτέρους ὠφελείας.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Αἰγίνης σχολεῖον ἀμέσως σχεδὸν
μετὰ τὴν σύστασιν του εἶχον συρρεύσει πανταχόθεν τοῦ κρά-
τους, θελχθέντες ἀπὸ τοῦ προγράμματος τὰς ὑποσχέσεις, μα-
θηταὶ ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους. Οἱ Κύριοι Γ. Γεννάδιος καὶ
Ν. Χορτάκης, ἄφ' οὗ προκινδυνεύσαντες πολλακίς εἰς τὸ γά-
διον τοῦ Ἄρεως ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἐπανῆλθον εἰς τὸν εἰρη-
νικὸν τῶν Μουσῶν εἶον, ἀνέλαβον τὴν διδασκαλίαν ὁ μὲν
τῆς Ἑλληνικῆς, ὁ δὲ τῶν μαθηματικῶν καὶ τῆς Φιλοσοφίας·
ἡ ποιητικὴ παρεδίδετο ἀπὸ τὸν Κύριον Βενθύλλον, καὶ ὁ Κύ-
ριος Α. Ἐρκουλίδης ἐδίδασκε τὴν Γαλλικὴν. Εἰς τὸ Πρακα-
τακτικὸν ὁ Κύριος Γ. Διομιτῆς παρέδιδε διαφόρους Ἑλλη-
νας συγγραφεῖς καὶ τὴν πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν· ὁ δὲ Κύριος
Κ. Οἰκονομίδης ἐδίδασκε παραλαμβάνων τοὺς ἐκ τῶν ἀλλη-
λοδιδασκτικῶν προεβιβαζομένους. Τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν ἦτον
διωρισμένον ὡς πρῶτον τῆς μεθόδου δι' ὅσους ἐμελλον νὰ
ἀναλάβωσι τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς εἰς τὰ διάφορα τῆς Ἐπι-
κρατείας σχολεῖα.

Ἀλλ' οἱ μαθηταὶ δυσαρεστούμενοι, διότι δὲν ἔβλεπον πραγ-
ματευομένας τοῦ προγράμματος τὰς ὑποσχέσεις, καὶ διότι
ἐδίδασκοντο τὴν Γεωγραφίαν χωρὶς σφαίρας καὶ πινακας
γεωγραφικοὺς, ἀνέφερον τὰ παράπονά των πρὸς τὴν Κυβέρνη-
σιν. Τὸ κίνημα τοῦτο τῶν μαθητῶν, παρεξηγήθην ἀπὸ τὸν
ἐφορεύοντα τότε τὰ καταστήματα τῆς Αἰγίνης, ἐπέφερεν εἰς
τὸ σχολεῖον οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀνωμαλίαν, ἣ ὁποία πῦξανε,
προβαίνοντος τοῦ καιροῦ, μέχρις οὗ, κατὰ τὸν παρελθόντα
Ὀκτώβριον, ἀποβλήθέντων μὲν κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ.
2713 διατάγματος τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν, παυθέντων
δὲ τῶν διδασκάλων τῆς Ἀριθμητικῆς, τῆς ἱερᾶς Κατὰ τὴν
τῆς Γαλλικῆς διδασκαλίας, καὶ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς, δὲν
ἔμεινεν ἐσχάτως ἀπὸ τὸν τόσον ἀριθμὸν τῶν μαθητευομέ-

των ἐπὶ τὸ πεμπτημόριον, καὶ τὰ σχολεῖα διέκοψαν τὰς ἐργασίας των.

Τὸ βουλευτικόν γένος μου ὑπῆρξεν, ἅμα ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, ἢ ἐν αὐτῇ τῶν μαθημάτων· καὶ οὕτως οἱ διδάσκαλοι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς Γαλλικῆς, ἀνέλαβον ἤδη πρὸ μηνὸς μὲν τὸν ἀπαιτούμενον ζῆλον τὰς ἐργασίας των. Ὁ Κύριος Π. Τυρρὸς διδάσκει πάλιν τὴν ἱσθὴν ἱστορίαν καὶ τὴν κατὰ τὴν εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ παῖδας· ὁ δὲ Κύριος Ι. Ὀλίμπιος, διορισθεὶς ἱατρός αὐτοῦ τοῦ καταστήματος, θέλει ἀρπάσει μετ' ὀλίγον καὶ τὴν παράδοσιν σειρᾶς μαθηματικῶν καὶ χημείας.

Ἡ ἐπιστάσις τῆς δημοσίου βιβλιοθήκης ἀνετέθη εἰς τὸν Κύριον Γεννάδιον, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κατασταθῇ χρήσιμος εἰς τοὺς φιλομαθοῦντας, ἐκτεθειμένη τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἀπερίσπαστον μελέτην τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων, κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀπανταχοῦ βιβλιοθηκῶν, τοῦ-ὁποῦ δὲν ἔφερεν ἄχρι τοῦδε οὔτε ἔγνος, διότι ἐχρησίμευε κυρίως ὡς ἀποθήκη βιβλίων, καὶ τούτων ἀτακτως καὶ ὡς ἔτυχε συλλεγεσθαι ἐπισεσωρευμένων.

Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη μόλις περιέχει κατὰ τὸ παρὸν τόμους βιβλίων χιλίους ὀκτακοσίους· ἀλλ' ἐλπίζεται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ πλουτισθῇ, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ ὁ φιλογενὴς Κύριος Χριστόφορος Σακελλάριος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι δίκαιον νὰ ὁμολογῇ χάριτας τὸ ἔθνος, τέμψοι τὴν ἐκλεκτὴν ἐνταυτῷ καὶ πλουσίαν βιβλιοθήκην του, τῆς ὁποίας τὸν μὲν κατάλογον διεύθυνε πρὸ καιροῦ εἰς τὴν παρελθούσαν Κυβέρνησιν, τὴν δὲ ἀποστολὴν εἶχεν ἀναβάλλει· τούτου ἕνεκα ἐκρίθη εὐλογον νὰ μετασχηματισθῇ εἰς βιβλιοθήκην τὸ δωμάτιον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, τὸ ὁποῖον, χρησιμεύσαν ποτε ὡς πρότυπον τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολεῖον, διαμένει πρὸ ἐννέα ἡδὴ μηνῶν ἄργον, καὶ οὔτε κρίνεται εἰς τὸ ἐξῆς ἀναγκαῖον διὰ τὸν σκοπὸν ἐκεῖνον· καὶ μετατιθεμένης ἐν αὐτῷ τῆς βιβλιοθήκης ἀπὸ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὅχι μόνον οἱ σπουδάζοντες νὰ μελετῶν μὲ πλειοτέραν ἡσυχίαν, ἀλλὰ καὶ οἱ διδάσκαλοι νὰ ἔχουν τὴν ἀπ' αὐτῆς βοήθειαν προχειροτέραν.

Ἐπίσης ἄρχισε νὰ τακτοποιῇται καὶ τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον, διορισθέντος εἰς αὐτὸ ἐπιστάτου τοῦ Κυρίου Α. Ἰατρίδου, ἀνδρὸς ἱκανοῦ περὶ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ διατήρησιν τῶν λαμπρῶν τῆς ἀρχαιότητος μνημείων, ὅσα περιέχει κατὰ τὸ παρὸν τὸ κατάστημα τοῦτο, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ὅσον ἐνδέχεται λεπτομερῆ περιγραφὴν καταγίνεται ἤδη ὁ ἐπιστάτης νὰ καταγράψῃ.

Μολοντί διαλαμβάνονται εἰς τὴν Αἰγιναιάν εὐστοχοί τινες παρατηρήσεις καὶ ἐξηγήσεις τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἀξιολογωτέρων ἐπιγραφῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ἀγαλμάτων, ὅσα ἤδη εὐρίσκονται εἰς τὸ Μουσεῖον, ἔχομεν γράειν ἐπισκέψεως ἀνδρῶν δεινῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν· καὶ τοιοῦτοι πολλοὶ ἀναμφιβόλως θέλουσιν συμβεῖν ὅταν, ὡς ἐλπίζεται, θεωρηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἄξιον ἀντικείμενον τῶν φροντίδων τῆς ἡδὴ ἀνασκαφῶν ἀνακαλύψας ἀρχαιοτήτων, καὶ μάλιστα εἰς τὰς Ἀθήνας.

Τῆς Ἐθνικῆς Τυπογραφίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἦτον ἀνάγκη νὰ διορισθῶσιν οἰκοδομήματα σταθερὰ καὶ ἀνάλογα, τὸ μεγαλύτερον μέρος διετέλει μέχρι τοῦδε εἰς Αἰγιναν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς Ναύπλιον, ἡμότερα τοποθετημένα εἰς δωμάτια σκοτεινὰ καὶ στενόνερα. Τὸ δὲ κατάστημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐν διεύθυνετο ἐξ ἀρχῆς τακτικώτερον, ἤθελεν οἰκονομεῖ κατὰ μίγα μέρος τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ δαπάνας, ἐπεδάρυνεν ἐπαισθητῶς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἐργαζόμενον διὰ τὸν τυχόντα, καὶ ἐνα-

σχολούμενον εἰς ἐκδόσεις συγγραμμάτων ἀσυντελῶν ὡς ἐπὶ τῇ πλείστον.

Ἡ Διοίκησις, λαβοῦσα ἔγκαιρον καὶ περὶ τούτου φροντίδα, διέταξε τὴν μετακόμισιν τοῦ πλειότερου μέρους αὐτοῦ εἰς Ναύπλιον, ὅπου καὶ ἐργασία περισσοτέρα καὶ προχειροτέρα, καὶ συγγράμματα ἰδιαιτέρα ἡμποροῦν νὰ ἐκδοθῶν εὐκολώτερον· καὶ διὰ νὰ μὴ στερηθῶσι καὶ τὰ ἐν Αἰγίνῃ διδασκτῆρια τῶν ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου βοηθημάτων, ἐστήθησαν ἐντὸς τοῦ Ὀρφανοτροφείου ὅσα πιεστήρια ἦσαν ἀρκετὰ πρὸς ἐκδόσιν τῶν εἰς τὰ σχολεῖα ἀναγκασιτέρων βιβλίων· καὶ τῶν πονημάτων τῶν ἐκεῖ διδασκάλων. Οἱ περιττοὶ κατὰ τὸ παρὸν ἐργάται ἀπεβλήθησαν· καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 57 διατάγματος οἱ μὲν χρεωστοῦντες εἰς τὸ κατάστημα διὰ προλαβούσας ἐκδόσεις ὑπεχρεώθησαν νὰ πληρώσουν, οἱ δὲ μέλλοντες ἐφεξῆς νὰ ἐκδώσιν συγγράμματα τῶν ἐπληροφρηθήσαν, ὅτι τὸ κατάστημα τοῦτο δὲν θέλει ἐργάζεσθαι τοῦ λοιποῦ δωρεάν, παρὰ πρὸς ὠφέλειαν πραγματικὴν τῆς ἐκπαιδευμένης Ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἡ δὲ εὐθύνῃ ὁλοκλήρου τοῦ καταστήματος ἐπετέθη εἰς τὸν Γενικὸν αὐτοῦ Διευθυντὴν Κύριον Γ. Αποστολίδην, ὑποχρεωθέντα νὰ φροντίζῃ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ περισσοτέρου τοῦλάχιστον μέρους τῆς ἐτησίως δαπάνης τοῦ καταστήματος ἀπὸ τὰ προσγεννησόμενα κέρδη.

Τῆς Λιθογραφίας, παλλαχῶς ὠφελιμωτάτης τέχνης, ἐν ὁλόκληρον σχεδὸν συγκρότημα, μετακομισθὲν πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν ἀπὸ τῆς Παρίσια, διατελεῖ ὡς τὴν σήμερον κείμενον ἐν ἀπραξίᾳ· ἀλλ' εὐκατὸν εἶναι τὸ νὰ προσκληθῇ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην τεχνίτης, ἱκανὸς νὰ πολλαπλασιάσῃ διὰ τῆς διδασκαλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θαυμασίαν ταύτην ἐφεύρεσιν.

Ἐκτὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Ἐφημερίδος, τῆς ὁποίας ἡ σύνταξις εἶνε ἤδη ἀναιτήτως εἰς τὸν Κύριον Χρυσίδην, πατριώτην πολλαχῶς ἀξιότιμον, ἀνέλαβε πρὸ μηνὸς τὴν σύνταξιν καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἐφημερίδος, χωρὶς τῆς ὁποίας αἱ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ἤθελον παριστάνεσθαι εἰς τὸν ἐξω κόσμον παραμεμορφωμένοι, ὁ Κύριος Κ. Σχινᾶς, ἀνὴρ ἔχων ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦ οὐσιωδেষτάτου τούτου σκοποῦ τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἀφ' οὗ ἐξέθηκα τὴν κατάστασιν τῶν ἐν Αἰγίνῃ διδασκτῶν, δὲν μὲ μένει ἤδη παρὰ νὰ παραστήσω ἐν κεφαλῇ καὶ τὴν γάσιν τῶν κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας.

Ἡ πρὸ ἐνὸς ἡδὴ ἔτους ἐπικρατοῦσα ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία, καὶ ἡ διακοπὴ πρὸ πάντων τῆς χρηματικῆς χορηγίας, παρέλυσαν εἰς τοιοῦτον ἑαυθμόν τὰ καταστήματα ταῦτα, ὥστε πολλοὶ τῶν διδασκάλων, μένοντες ἀπλήρωτοι πρὸ ἐπτά, ὀκτῶ, δέκα, καὶ ἄλλοι δώδεκα μηνῶν, ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτηθῶν, ἐν ᾧ ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐπιτοπίων πόρων, προσδιωρισμένων ῥητῶς διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 602 ψηφίσματος εἰς σύστασιν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ σχολείων, ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐνεργῇται.

Ἡ ὑπ' Ἀρ. 8 ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας ἀνεζωπύρησε τὰς ἐλπίδας τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων, καὶ διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 53 διατάγματος ἐφρόντισεν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, διατάξασα τὴν ἀπὸ τῶν ἐπιτοπίων πόρων πληρωμὴν τῶν διδασκάλων, νὰ προλάβῃ τὴν ἐπαπειλουμένην παντελῆ τῶν σχολείων διάλυσιν, νὰ ἐμψυχώσῃ τὸν πρὸς τὴν παιδείαν ζῆλον, ἐπιφορτίσασα εἰς τοὺς πολίτας, καθ' ὃν πατέρας τῆς ἐκπαιδευμένης νεολαίας, τὴν διὰ ψυχρῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφόρων τῶν σχολείων.

Διὰ νὰ προοιμιασθῇ δὲ καὶ μετὰ πραγματικῶς τῶν προσπαθειῶν τῆς ἀποδείξεως, ἐφρόντισεν ἀμέσως περὶ τῆς συστά-